

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/180/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210962
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hrib, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512210962.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: D. H. N., s r. o., so sídlom: K. 5, XXX XX G., IČO: XX XXX XXX, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s r. o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Jozef Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. F. XXX, XXX XX I. F., za účasti vedľajšieho účastníka: L. na ochranu občana spotrebiteľa E., so sídlom: I. XX, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom: Ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 2.779,85 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 24.11.2015 č.k. 17C/337/2012-157 takto

rozhodol:

Odvolanie **o d m i e t a .**

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa žalobu ohľadne sumy 505,80 eur s príslušenstvom zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie sumy 2.779,85 eur spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 2.486,61 eur od 21.6.2011 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Zo žalovanej sumy 2.779,85 činila istinu suma 2.486,61 eur a suma 293,24 eur kapitalizované úroky z omeškania vyrátané ku dňu postúpenia pohľadávky.

Súd skonštatoval, že medzi žalovaným a pôvodným veriteľom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva vychádzajúca z ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom všeobecným predpisom, upravujúcim úverové vzťahy, je Obchodný zákonník.

Vo vzťahu k bodu 1) uzavrel, že Dohoda o uznaní záväzku zo 17.8.2011 nebola úkonom žalovaného, pretože, ako bolo v konaní preukázané, túto dohodu nepodpísal žalovaný. Jej účinky teda nenastali nielen pre jej neprijateľnosť ale hlavne preto, že ju žalovaný nepodpísal.

Vo vzťahu k bodu 2) mal súd za preukázané, že pohľadávka pôvodného veriteľa ako celok mala byť zaplatená dňa 20.6.2011 a keďže nebolo preukázané že by v dôsledku omeškania žalovaného so splácaním úveru došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, z hľadiska plynutia času „bežal“ v splátkovom režime podľa zmluvy až do dňa 20.4.2011, kedy úver zosplatnil žalobca a vyzval žalovaného na úhradu celého dlhu do 4.5.2011 (k tomu úkonu došlo 1 mesiac pred zmluvnou splatnosťou).

3) Prejednávaný úverový vzťah súd posúdil podľa zmluvného typu upraveného v Obchodnom zákonníku avšak ako občianskoprávny vzťah vzhľadom na to, že sa jedná o spotrebiteľský úver, aplikoval právnu úpravu v Občianskom zákonníku. Prihliadol na premlčanie jednotlivých splátok

splatných v dobe viac ako 3 roky pred podaním žaloby podľa Občianskeho zákonníka a to podľa § 100, § 101 a § 103. V rozsahu nepremiľčaných splátok, ktoré boli žalobcovi priznané v celkovej sume 1.005,63 eur s príslušenstvom.

Tento výrok sa stal právoplatný dňa 10.4.2014 spolu s výrokom o zamietnutí žaloby v sume 1.268,42 eur a o trovách konania.

Proti rozsudku zo dňa 10.3.2014 vo výroku, ktorým bola žaloba v rozsahu sumy 1.774,22 eur, zamietnutá podal odvolanie žalobca, avšak iba do sumy 505,80 eur tvrdiac, že vzhľadom na charakter sporu, ktorý je absolútnym obchodom, je treba aplikovať 4 ročnú premiľčiacu dobu. Hoci to v odvolaní žalobca priamo nešpecifikuje, suma 505,80 eur, ktorej zamietnutiu žalobca odporoval, zodpovedá práve 12 mesiacom (t. j. štvrtému roku), ktorý podľa jeho názoru premiľčaný nie je ($12 \times 42,15 = 505,80$ eur).

Z takto formulovaného odvolania je zrejmé, že žalobca podal odvolanie do sumy 505,80 eur čo vyplýva to aj z obsahu odvolania, v ktorom konštatuje, že žalobcovi vznikol nárok na úhradu splátok, počnúc splátkou splatnou 20.7.2008 až po splátku splatnú dňa 20.6.2011, t. j. 36 splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia..."

Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach svojím uznesením 5Co/167/2015-143 zo dňa 13.5.2015 rozsudok okresného súdu zo dňa 10.3.2014 vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, rozsudok z 10.3.2014 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

Súd, vychádzajúc z uznesenia krajského súdu, v rozsahu predmetu konania, t. j. sumy 505,83 eur vec opätovne posúdil.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 502 Obchodného zákonníka, (1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ust. § 503 Obchodného zákonníka, (1) Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v deň uzavretia zmluvy:

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 cit. zákona:

(1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4)

(2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Je nesporné, že hlavný právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 7.7.2006 vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 258/2001 Z. z., a zároveň aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože: normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

Podľa § 5b zákona 250/2007 účinného od 1.5.2014: Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa zmluvy zo dňa 7.7.2006 mala byť posledná splátka zaplatená dňa 20.6.2011. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobca úver zosplatnil v máji 2011 čo znamená, že úver dobehol (v podstate) v zmluvnom splátkovom režime. Ak mali byť splátky zaplatené do 20. dňa v mesiaci, premlčacia doba každej z nich začala plynúť 21. dňom a premlčanie sa bude posudzovať odo dňa splatnosti každej z nich osobitne. Za daného stavu možno teda konštatovať, že ak žaloba bola podaná 2.7.2012, potom splátky, ktoré mali byť zaplatené v období od 20.6.2009 dozadu sú premlčané.

Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu súd žalobu aj v rozsahu splátok, splatných v období od 20.7.2008 do 20.6.2009 v celkovej sume 505,80 eur zamietol.

O trovách konania bude v zmysle rozsudku súdu zo dňa 10.3.2014 rozhodnuté až po nadobudnutí právoplatnosti aj tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

Odvolanie odôvodnil tým, že hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého žalobkyňa vyvodzuje svoj nárok, je v danom prípade zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Aj právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1) ako dlžníkom, uzavretím dohody o splátkovom kalendári a uznaním dlhu sa zabezpečovalo plnenie záväzku vzniknutým zo zmluvy o úvere, bolo preto potrebné posúdiť tieto právne úkony podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Následne aj na otázku premlčania žalovaným 1) uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Ak preto krajský súd a rovnako aj okresný súd záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1) a aj uznanie dlhu žalovaným 1), včítane otázky premlčania, posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, aplikoval na vec nesprávny právny predpis.“

Nárok žalobcu bol uplatnený pred súdom dňa 2.7.2012, pričom predmetné ustanovenie hmotnoprávneho charakteru nadobudlo účinnosť až 1.4.2015. S poukazom na uvedené zastáva názor, že aplikovaním daného ustanovenia na prebiehajúce konanie sa súd dopustil nedovolenej retroaktivity právnych noriem, ktorej zákaz je významnou demokratickou zárukou ochrany práv občanov a právnej istoty a zároveň porušil ust. § 226 O.s.p., v zmysle ktorého bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Odvolanie za žalobcu bolo podané žalobcom v zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., JUDr. Juraj Klačan, advokát - prokurista.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v spise nie je plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu, v zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Mgr. Tomáš Kušník, advokát - konateľ.

Pretože odvolanie proti rozsudku podal ten, kto na podanie odvolania nebol oprávnený, odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolanie žalobcu odmietol.

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.